

rent ud skulde erklære, at han nu erkjender, at Oprettelsen af Gendarmerikorpset var en urigtig Forholdsregel, og den ærede Minister vil altsaa vel helst undgaa dette. Men saa er der jo den Udvæi, at Regjeringen nu kan faae dette Forslag paa Finantsloven vedtaget. Den høie Regjering vil jo da kunne henvise til, at den for sin Part ikke havde Noget imod at beholde Gendarmerne fremdeles ligesom før, men at Bevillingen er bleven forkastet af Folkethinget. Dette Thing har ikke villet optage Gendarmerne paa Finantsloven, og som Følge deraf har Regjeringen været nødt til at lade Institutionen falde.

Sage: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning til de ærede Talere, der have henvendt sig til mig i Anledning af Spørgsmaalet om Uksørød. Jeg undrer mig selvfølgelig ikke over, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) har en saadan Opfattelse af det herhen hørende Spørgsmaal, som han har. Jeg mindes tydeligt den Maade, hvorpaa han saae paa Spørgsmaalet om Kunstnørloven, idet han sagde, at det var godt, at Folk kunde se, om de fik farvet eller ufarvet Smør. Det harmonerer godt med hans Opfattelse her. Naar der er Tale om Uksørød Fabriks Stilling overfor Staten, saa spørger han, om $\frac{1}{2}$ Men Klæde kan faaes til billigere eller dyrere Pris. Derimod undrer det mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) har indtaget en saadan Holdning. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg ikke er i Stand til at bringe hans Handling her i Overensstemmelse med de Principer, som han ellers forsægter. Den Betragtning at jeg havde tilfidesat Soldaternes Interesse for Fabrikanternes, er af den Slags ørkesløse Bemærkninger, som jeg ikke behøver at indlade mig nærmere paa, navnlig da jeg udtrykkelig har fremhævet, at det netop var i Soldaternes og Armeens Interesse, at jeg ønskede, at man havde Klæde paa Oplag, Kontrakt med Fabrikken, kort sagt Alt parat, idet jeg ikke har troet paa, at Fabrikken skulde kunne magte Op-gaven under Krigsforhold. Jeg har imidlertid den Tro, at man for Fremtiden kunde sammensætte den Opfattelse, som altsaa det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for, saaledes, at det er ikke egentlig Grundsatninger, der kjæmpes for, men for det ærede Medlems Substums Interesser under saadanne Forhold.

Jeg vil, medens jeg har Ordet, henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Det er en mær-

kelig Maade at omtale det Forhold paa, hvori Befolkningen er kommen til at staa til hinanden i Spørgsmaalet om Forsvars-væsenet. Det er ligesom en Venden op og ned paa den historiske Gang i hele Sagen. Man har fra Høires Side arbejdet paa Forsvarssagen, det maa dog vistnok erkjendes, med Skærdighed og uden Spor af Bestyldning mod Modpartiet for at mangle Fædrelandskjærlighed eller den Slags Ting (Modsigelse). Ja, de Herrer maa vente et Dieblit — uden Spor af slige Betragtninger, da denne Agitation begyndte. Men da man blev modtaget med en saadan Haan, som man blev — og jeg behøver blot at minde om den bekjendte Udtalelse, der kom netop fra det ærede Medlem fra Rjøge, og mange andre Udtalelser i den Anledning — var det, at man maatte være meget fristet til at søge Forklaringen af denne haanlige Behandling af Forsvarssagen i en Mangel paa Følelse for Landets Vel. En Behandling f. Ex. af de danske Befalingsmænd som dem, der sit de blodige Strimer paa deres Rygstykker og ikke skulde tale om Kamp o. s. v., kan sandelig ikke opfordre dem, der hævde Forsvarsvæsenets Betydning, til at tro, at det er virkelig Interesse for Forsvaret og Landet, der dikterer den Slags Udtalelser. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) er overordentlig forbitret ogsaa over disse Bestyldninger. Jeg troede, at det ærede Medlem, som ellers altid udtaler sig med en vis Aabenhed og navnlig har gjort det tidligere, vilde have erkjendt, at der eksisterer en mer og en mindre national Opfattelse, en kosmopolitisk Opfattelse, og det vilde han vistnok tidligere have sagt rent ud ligesom den Gang, han udtalte: man skal ville Magten! Nu synes han at ville bebrejde Høire, at det vil holde sig til Magten. Der var en Tid, det ærede Medlem sagde rent ud: Man skal ville Magten, og jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem nu bliver saa vred paa sine Modstandere, fordi de ville Magten, da de i hvert Fald kun følge de Regler, som det ærede Medlem har opstillet som nogle af de første for Politikere.

Brandes: Til den sidste ærede Taler skal jeg blot sige, at jeg ingensinde har anset over, at han vil Magten; det forstaar jeg godt. Det Nationale har ikke det Fjerne med denne Sag at gjøre. Jeg har tværtimod sagt i Dag

Formanden (Berg): Jeg maa anmode det ærede Medlem om at tale saa høit, at Formanden og Bureauet kan høre det.